

opusdei.org

Лист Прелата (березень 2016)

У своєму посланні Прелат нагадує нам про здатність, яку мають всі християни, розповсюджувати мир.

17.03.2016

Любі мої, нехай Ісус береже моїх дочок і синів!

Декілька днів тому я рукопоклав у диякони шістьох ваших братів, асоційованих членів Прелатури, які в майбутньому отримають сан священства. Приєднуйтеся до моєї

подячної молитви за цей дар
Небес і просімо у Господа, щоб нам
не бракувало – в Церкві й у Справі
– вірних служителів, які б
турбувалися виключно про благо
душ. Скористаймося цим Роком
милосердя, щоб посилити наші
молитви за Церкву і світ у тісній
єдності з Папою.

**«Милосердя Бога преображає
людські серця: завдяки досвіду
вірної любові воно чинить нас
здатними до милосердя.
Постійним чудом залишається
факт, що Боже милосердя
змінює життя кожного з нас,
надихаючи любити наших
ближніх та реалізовувати у
своєму житті те, що традиція
Церкви називає справами
милосердя щодо тіла й душі».**[1]

Протягом цих місяців перевіримо,
як наша любов до Бога провадить
нас до турботи про ближніх, про

їхній духовний і матеріальний добробут. Справи милосердя відображають правдивість нашої любові до Бога, як пояснює святий Йоан: *«Коли хтось каже: «Я люблю Бога», а ненавидить брата свого, той неправдомовець. Бо хто не любить брата свого, якого бачить, той не може любити Бога, якого він не бачить. І таку ми заповідь одержали від Нього: «Хто любить Бога, той нехай любить і брата свого».*[2]

Найближче 11 березня – річниця народження дона Альваро, згадаймо з радістю цього вірного і доброго слугу Господнього. Якщо Церква зарахувала його до сонму блаженних, то це тому, що він втілював – з цілковитою вірністю – дух *Opus Dei*, якого його навчив святий Хосемарія. Дон Альваро ніколи не хотів світити власним блиском, ані рівнятися на нашого Отця: безліч разів він виявляв, із

глибокою щирістю, що був лише тінню, інструментом, який використовував наш Отець, – тому що так бажав Господь, – щоб керувати Справою з Небес!

Один епізод із життя нам допоможе краще зрозуміти всю глибину розташування дона Альваро. Коли вони разом зі святим Хосемарією приходили на сімейну зустріч і хтось сідав поруч із ним, аби в такий спосіб супроводжувати його, – його миттєвою реакцією завжди було: «Біля Отця! біля Отця!». Такою постійно була його поведінка: спрямовувати всіх своїх братів і сестер, а пізніше дочок і синів – до нашого Отця, що є *conducto reglamentario*, як він сам пояснював, – щоб знати, втілювати і жити духом *Opus Dei*. Дон Альваро ніколи не бажав, щоб його ставили на рівні нашого Отця, тому що розумів, що Господь

приготував усе необхідне, щоб святий Хосемарія був першою і єдиною фігурою, яка в повноті зможе втілити дух Справи.

Практичне смирення нашого Отця стало постійним і зрозумілим вченням для всіх нас, і звичайно, також для дона Альваро. Хочу навести один маленький приклад: наш засновник слухав, як передавали по радіо Ватикану новину про чергове затвердження Справи Папою. А коли ведучий почав говорити про особистість Отця, було помітно, як святий Хосемарія знітився і зніяковів: це було яскравим свідченням слів із Літургії, взятих з одного із гімнів, який читають під час евхаристійного свята: «servus pauper et humilis»[3] – «я лиш слуга бідний і смирений».

Я говорив вам про практику благодійності, яку ми маємо

здійснювати щодо ближніх, і зараз хочу зосередитися на деяких із духовних справ милосердя. На Страшному суді в нас запитають про те, як ми допомагали в матеріальних потребах ближнім. Але, крім цього, ми маємо відповісти й на інші питання: **Чи допомагаємо подолати сумніви, що так часто вводять у страх і деколи є джерелом самотності? Чи здатні перемогти неосвіченість, у якій живе багато людей? Чи перебували поруч із самотніми і пригніченими? Чи пробачаємо тих, хто нас скривдив, і чи, наслідуючи приклад Бога, Який є такий терпеливий із нами, відкидаємо найменший прояв образи або ненависті, що провадять до насильства? І, врешті-решт, чи молимося за наших братів та сестер?**[4]

У цьому списку духовних справ милосердя, які перелічує Папа, ми можемо відкрити – як спільний знаменник – бажання сіяти мир у серцях. Мені пригадується, як за певної нагоди спитали у святого Хосемарії про значення привітання, яке вживали перші християни, і яке ми зараз використовуємо в Справі. І такою була його відповідь: **«Рах! Ми не вигукуємо його, але намагаємося завжди носити із собою мир, де б ми не були. Таким чином, коли хвилі здіймаються, ми виливаємо на власні та чужі пристрасті трохи порозуміння, трохи співжиття, одним словом, – трохи любові. Несемо мир і залишаємо мир.**

Рах vobis! Ви пам'ятаєте? Clausis nianuis(Йн 20, 26), усі двері було зачинено – і Він увіходить. І каже їм: «Мир

*вам!» Ось так: деколи тут на землі ми знаходимо всі двері зачиненими. Але ми не лише не можемо втратити мир, але й маємо передати його іншим: **рах vobis!**[5]*

І додавав: перед непорозуміннями, організованим наклепом, брехнею... зберігайте непохитний спокій. Я хочу, щоб вас навчив Ісус Христос. Моїми вчителями були спочатку тепло християнської домівки моїх батьків, а пізніше – мені не соромно про це говорити, тому що це не гординя – Дух Святий».
[6]

Це добре зрозумів його перший наступник і тому сумлінно намагався приходити на допомогу в матеріальних та духовних потребах тим, кого зустрічав на своєму шляху. Ми всі пам'ятаємо

доброту, з якою він приймав тих, хто довіряв йому свої переживання, той мир, з яким поверталися ці люди до своїх звичайних справ, після розмови, найчастіше короткої. Насправді він умів сіяти мир і радість навколо себе, даючи помітити, що передавав те, чого навчився від нашого Отця. Про це є безліч свідчень.

Святий Хосемарія звертався до своїх дочок та синів саме з цими словами: **«сіячі миру та радості»**; ці самі слова були вжиті давнім документом Святого Престолу, в якому йшлося про членів Опус Деї. Всім тим, хто бажає мати користь з цієї духовності, – належите ви до Справи чи ні – я раджу прагнути вирішити духовні потреби людей, з якими ви пов'язані постійно або через певні обставини. Будьте привітними. Показуйте себе

готовими в будь-який момент слухати їхні переживання, пропонуючи вдалу пораду, якщо про неї просять. Втішайте тих, хто страждає через хворобу власну або близької людини, через смерть коханої людини або через інші причини, такі як безробіття в сьогоденішніх умовах економічної кризи. Часто не вдається знайти вирішення цих проблем, але ніколи не може забракнути нашої привітної поведінки, молитви та солідарності, розділяючи з іншими горе та труднощі.

Святий Павло пише: «Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, Отець усякого милосердя і Бог усякої втіхи, що втішає нас у всім нашій горі, щоб ми могли втішити тих, які у всяких скорботах, тією втіхою, якою Бог самих нас утішає». [7]

Святий Хосемарія стверджував,
*«що любові потребують усі
люди, і також потребуємо її ми
в Справі. Намагайтеся без
зайвої сентиментальності
збільшити вашу любов до
братів. Піклуйтеся, аби вони
мали життя в Бозі,
намагайтеся завжди
поводитись так, щоб вони
розраховували на вашу
допомогу, на вашу любов, на
вашу братерську підтримку»*.^[8]

Так ми маємо поводити себе з усіма, але особливо – тому що любов нам на це вказує – з тими, з ким ми є дітьми Бога в *Opus Dei* або з тими, хто є часткою нашого апостольського служіння, і водночас з усіма людьми, адже нас цікавить кожна і кожен.

Блаженний дон Альваро, йдучи за навчанням святого Хосемарії, коментував, що для того, щоб бути «сіячами миру та радості» на всіх

земних шляхах, «спочатку маєте здійснити велике збирання миру у вашому серці. І так, від вашого надлишку зможете дати іншим людям, починаючи з тих, хто перебуває поряд з вами: ваші родичі, друзі, колеги, знайомі».[9]

У другій частині місяця Літургія запрошує нас радіти відповідно до різних свят. У хронологічному порядку першою є 19 березня – урочистість святого Йосипа, заступника Церкви і Справи, дата, коли ми оновлюємо нашу обіцянку любові, яка з'єднує нас із Господом і в *Opus Dei*. Це – чудовий день для прохання, аби Господь збільшив, кількісно і якісно, покликання до віддавання себе Богові у священстві, у монашому житті й посеред світу.

Відразу 20 березня, розпочнеться Страсний Тиждень, який завершиться Воскресінням.

Намагаймося жити з оновленим бажанням останні дні Великого Посту, і таким чином ще глибше приймемо участь в пасхальному Триденні.

28 березня – річниця священицьких свячень святого Хосемарії, який цього року співпадає зі Світлим понеділком Пасхи. Це ще одна нагода подяки Господеві, за те, що він дарував Церкві святого нашого Отця, який своєю вірною самовіддачею відкрив для великої кількості чоловіків і жінок божественні шляхи на землі. І останнього дня місяця ми згадаємо річницю, коли вперше Пресвята Євхаристія залишилася в дарохранительниці в центрі Справи. Це сталося в Резиденції Ферраз у 1935 році. З того часу скільки благодатей Господь дарував для свого в Orus Dei та в його апостольській справі! Подякуймо, дочки мої і сини, за

цю близькість до Ісуса, дбайливо
підключись про євхаристійне
благочестя.

Продовжуймо молитися за Папу і
за його помічників у керуванні
Церквою, за єпископів та
священиків у всьому світі. *Щоб
одним серцем і душею*[10] поклали
всі свої сили на служіння цілому
світові для слави Божої.

З усією любов'ю вас благословляє

Ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 березня 2016.

[1] Папа Франциск. Послання на
Великий піст 2016, 04-X-2015.

[2] 1 Ів 4, 20-21.

[3] Liturgia de las Horas. Oficio de lecturas en la solemnidad del Corpus Christi. Himno *Sacris solemniis*, compuesto por santo Tomás de Aquino.

[4] Папа Франциск. Булла «**Misericordiae vultus**», 11.04.2015. – № 15.

[5] Святий Хосемарія. Записи із сімейної зустрічі, 01.01.1971.

[6] Там само.

[7] 2 Кор 1, 3-4.

[8] Святий Хосемарія. Записи з сімейної зустрічі, 06.10.1968.

[9] Beato Álvaro. Homilía, 30-III-1985 ("Rezar con Álvaro del Portillo" / Ed. Cobel, 2014. – P. 44).

[10] Діян 4, 32.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-prelata-berezen-2016/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-prelata-berezen-2016/)
(24.05.2025)